

souvenir van Topolis
De Kunstkamer
30 april - 15 september 2002

een uitgave van
Stichting Breda 750

TOPOLIS algemeen

750 jaar stadsrechten is een markant moment in de geschiedenis van Breda. Er is een breed programma samengesteld voor en door Bredanaars, gebaseerd op ideeën vanuit de Bredase bevolking. Een van deze projecten is een geschenk van de architecten en de bouwers aan de jarige stad: TOPOLIS. Het middelpunt van de festiviteiten. Het concept is van museumdirecteur Jeroen Grosfeld. Letterlijk een plaats [topos] in de stad [polis], maar als symbool een ruimte voor vitaliteit, onafhankelijkheid en visie. Architecten, kunstenaars en ontwerpers hebben in gezamenlijkheid Topolis vormgegeven.

De Stichting Breda 750 heeft gezorgd voor de invulling van dit bijzondere project. Beneden in de grote zaal, met een bar en een podium, waar avond aan avond diverse activiteiten en optreden plaatsvonden. Boven was een expositieruimte, de kunstkamer, met een terras uitkijkend op het Valkenbergpark. Een plek om te genieten van de kunst van Breda.

Topolis als spiegel van de stad

Aan de binnenzijde heeft de inrichting van de Kunstkamer, door middel van een reeks korte exposities, vijf maanden lang een overzicht gegeven van Bredase kunst en vormgeving.

De kunstkamer is gesitueerd op de tweede verdieping van Topolis, in een driehoekige ruimte met een oppervlakte van ruim 50 m². De grondgedachte is het tonen van een drietal 'beelden' tegelijkertijd: vormgeving (stoelen, tafels, kasten, verlichting en tapijten), hedendaagse beeldende kunst van kunstenaars die aan Breda zijn verbonden en kunst uit de Stadscollectie, de Codexcollectie en uit particuliere collecties. De gemiddelde duur van elk expositietraject is 2 à 3 weken, waarbij er elke week een andere expositie begint. Daardoor zijn er steeds wisselende confrontaties tussen kunst en vormgeving.

De grafiek op de glazen wand is een steeds wisselend element, die een verbindende factor vormt gedurende de totale looptijd.

Topolis is nooit af

Aan Topolis wordt verder gebouwd. Een reeks kunstenaars is doorgestaan met de 'afwerking' van het gebouw door het aanbrengen van kunstwerken tussen de torens. Tijdens de opening is Topolis allereerst tot een levend orgaan gemaakt, met een bloedsomloop. Het gebouw heeft een 'stem' en 'ogen' gekregen. Tenslotte is er een heuse baby verwekt.

Dit souvenir van Topolis geeft een overzicht van alle geëxposeerde werken in de periode van 30 april tot en met 15 september 2002. Zodat u nog eens terug kunt kijken naar de kunst die u beleefde en die leefde op het moment dat Breda haar 750ste verjaardag vierde.

Lilian Joosen - coördinatrice Kunst in Topolis
Inge Laagewaard - projectcoördinator Topolis

TOPOLIS opening mei

Opening

De schilder en graficus Jan Michielsen is de eerste exposant in de Kunstkamer met een reeks historische schilderijen over de stad. De opening is verricht op zondag 28 april door Willem van der Hoeven, voorzitter van de Stichting Breda 750.

Jan Michielsen: Ode aan een Stad

‘De stad, de herinnering en de schilder... Het lijkt of de stad zich nu pas echt openbaart... zich beetje bij beetje blootgeeft... na zoveel jaren.’ De schilderijen van Jan Michielsen nemen de kijker mee langs sierlijke gevels, soevereine poorten en historische gebouwen. Monumenten met elk hun verhaal. De status van een stad, is voor Michielsen de status van de bouwwerken. De echo van het verleden, ook in deze stad bijna tot zwijgen gebracht door meedogenloze sloophammers en kortzichtige vernieuwingsdrift, is niet helemaal verstomd. Het verleden van Breda ademt nog in vele bouwwerken, in oude ornamenten. De doeken van Michielsen zijn een eerbetoon aan de voormalige bouwers. Aan de architecten, steenhouwers en beeldhouwers, toegewijde vormgevers van hun tijd. En derhalve aan de stad zelf. Aan het kasteel, Begijnhof, het park, de Onze Lieve Vrouwe Kerk, het Spanjaardsgat en de schipper van Bergen, het voormalig wees-huis in de St. Janstraat en het oude bisschoppelijke museum op de Grote Markt. Geïsoleerd in hun geschiedenis komen de diverse fragmenten op de moderne doeken tot leven. Realistisch, met een zweem van nostalgie. Het is alsof een stad opnieuw werd gebouwd. Jan Michielsen heeft voor zijn reeks schilderijen over Breda gemengde technieken gebruikt. Olieverf, grafiek, tekening en fotografische weergave. Door de aanwezigheid van een oude penning wordt een extra dimensie aangebracht.

De Codexcollectie

Het Amphibia ziekenhuis heeft ‘Breda 750’ aangegrepen om werken uit de Codexcollectie in de Kunstkamer aan een breder publiek te tonen. Het beeld Pleurant des Oranges van Hans van den Ban, een ‘ingewikkelde’ figuur op een zuil gevuld met sinaasappels, drukt het contrast uit tussen leven en dood. In de Middeleeuwen werden zogenaamde ‘pleurants’ ingehuurd om tijdens begrafenissen te huilen. Het materiaal waarvan deze pleurant is gemaakt, is een ‘dood’ materiaal: loodveter gewikkeld rond een kern van was. We zien alleen het omhulsel waaronder de figuur geheel schuilgaat. Tegenover de donkergrijze kleur van de loodveter staat de felle kleur van de sinaasappels, die het leven symboliseren. De grote hoeveelheid vruchten staat voor veel vitamine C. Van George Korsmit zijn enkele vierkante doeken geëxposeerd. Het zijn abstracte composities in zwart en roodtinten.

De Kunstkamer is aangekleed met een mahoniehouten partnerdesk en een klassieke stoel op een perzisch tapijt. Verder houten stoelen naar ontwerp van Thonet, Wegner en Gijs Bakker uit de collectie van verzamelaar Ad van Dongen.

TOPOLIS juni

Ingrid Dingemans

De helaas te vroeg overleden kunstenares Ingrid Dingemans heeft een uitgebreid oeuvre nagelaten. Ze hield zich bezig met monumentale vormgeving, zeefdrukken en schilderen in een abstract-expressionistische stijl. Uit een particuliere collectie is een expositie van haar schilderijen samengesteld.

In een samenspel van vloeiende vormen en hoekige vlakken beeldt ze thema's uit als het landschap en het stierengevecht. Ze gebruikt daarbij contrasterende kleuren. Of het nu gaat om de massa levend zwart van een stervende stier of het opborrelend rood in 'op zoek naar het vuur', haar werk straalt energie uit.

Couzijn van Leeuwen

Familiefoto's die meubelen van karton blijken te zijn. Het werk van Couzijn van Leeuwen kenmerkt zich door de talloze invalshoeken waarop hij de materie benadert. Niet alleen qua gebruik, ook de keuzes van het materiaal strekken zich uit van papier naar brons, van plastic tot papiermaché. Alles kan uiteindelijk de drager zijn van een idee.

'De Familiekasten' is een installatie in ontwikkeling. De foto's op de kastjes komen uit een doorsnee familiealbum. In eerste instantie lag het in zijn bedoeling hier een tentoonstelling mee te maken, in combinatie met sculptuur, en die te presenteren op de locaties waar de foto's toendertijd genomen zijn. Dit stuitte echter op grote weerstand van de huidige bewoners. Zij zouden dan hof en huis open moeten stellen en dat was teveel gevraagd.

Van Leeuwen bedacht een nieuwe bestemming: elke foto op een eigen kastje. Zo verhuist hij zijn opa en opoe, de afbeelding van de aardappelhut en zijn moeder stralend in het roggeveld, op een kartonnen sokkel Nederland door. Uiteindelijk zal deze 'kastencollectie' uitgroeien tot ongeveer dertig stuks.

Stadscollectie

Uit de Stadscollectie is gekozen voor de installatie 'Have a new life' van Roland Maas, omdat hierbij op een vergelijkbare manier wordt omgegaan met verf, en het nieuwe leven daarvan, als in de bloedsomloop in de torens, die tijdens de officiële opening is gaan lopen.

Een studie van pigmenten wordt op haast wetenschappelijke wijze verbeeld in de foto's van Noor de Rooy. De lege ruimtes van George Meertens hangen daarnaast als contrast, bijna zwart-wit geschilderd op katoen.

Verder worden uit een particuliere verzameling twee prenten van Akke Sins getoond. Deze graficus is opgeleid aan St. Joost, waar ze behoorde tot de leerlingen van Jan Sleper. Sins is in de jaren '50 bekend geworden door haar vakkundig uitgevoerde ex-librissen, houtgravures en litho's. Ook ontwierp ze glas-in-lood ramen, onder andere voor de Driesprongkerk.

TOPOLIS juli

Janus Nuiten

Centraal in het werk van Janus Nuiten staat het landschap, in het bijzonder de structuren ervan. De impressies van de taltijke bergstructuren die hij waarneemt tijdens zijn reizen door Frankrijk en Spanje, verwerkt hij in zijn schilderijen en tekeningen met een groot scala aan materialen en technieken. Nuiten weet zowel binnen de miniatuur als op het grote formaat op een monumentale wijze zijn impressies van het landschap vorm te geven. Veel van zijn werken vallen sec

genomen binnen de abstracte kunstrichting, maar hebben tevens een realistische uitstraling. In Topolis toont hij honderd kleine lino's, gouaches en schuurpapieren.

Antropomorfia

In de vitrine staan objecten van Johanna Schweizer uit de reeks Antropomorfia. Plakken gekleurde klei ingelegd met porceleinen strips vormen de huid van deze objecten. Schalen, schedels, kommen, kannen of flessen verwijzen naar gebruiksgoed en vertellen iets over de relatie tussen mensen en dingen. Hoe kon de oermens overleven zonder zijn aardewerken kookpannen en voorraadpotten?

123 DOOD

Uit de Stadscollectie zijn de hyperrealistische schilderijen van Eelco Brand te zien. Sef Peeters zet de waarde van tekst af tegen de betekenis van beeldtaal. In zijn '123 DOOD' speelt hij met de emoties die het woord 'dood' oproept bij de beschouwer. Het zwaar beladen woord is in vrolijke kleurtjes uitgesneden en aan de muur gehangen. De getallen daarentegen, die de associatie oproepen met tafelrijmpjes en kinderspelletjes, zijn in een somber groen uitgevoerd. Van hem is ook een 'ECHT' werk aanwezig uit de Codexcollectie.

Design meubelair

'Engelhart' van Huub Kortekaas uit 1970 is eerder een sculptuur dan een stoel. Het object is gemaakt als een onderdeel van de beeldenkring van engelen en grote zit-sculpturen, een 'speelplaats voor volwassenen'. Uit het meubelatelier van Marlies van Geenen is de stoel VIC gepresenteerd. Hij is gemaakt van gebruikt teak, in de hoeken verlijmd met berken multiplex. De RVS-verbinding in de stoel is naar een ontwerp van Pieter Bierens. Studio Mesa, het bedrijf van de ontwerpers Maarten van der Pool en Hans de Jong, produceert exclusieve interieurobjecten, zoals meubels en verlichting, maar ook speeltoestellen voor kinderen, kunstwerken en zelfs grafzerken. Combinaties van hout, staal en beton genieten de voorkeur deze ontwerpers. Hun verlichtingsobjecten zijn te zien in de Kunstkamer. De opvallende kast van Desirée den Tenter is gemaakt van transparant plexiglas en een metalen buizenframe. Het inwendige bestaat uit opbergbakken van diverse afmetingen en dito kleuren. Het geheel wordt afgesloten door opklapbare panelen.

Bouwsieraad

Ron Dirven werkt aan de ontwikkeling van een assortiment bouwsieraden, ornamenten die als 'clip-on's' aan willekeurig welk gebouw kunnen worden bevestigd. Zoals de mens zich versiert met sieraden, kun je ook gebouwen voorzien van oorbellen, hangers of broches. Zoals de bewoner zich het interieur eigen maakt door het aanbrengen van versieringen, kan dat eveneens aan de buitenkant. In de Kunstkamer is 'de slak' gepresenteerd.

TOPOLIS augustus

Meubelobjecten van Ties Poeth

Ties Poeth exposeert vier van zijn meubelobjecten. Sinds 1990 is animatiefilmer Poeth ook werkzaam als ontwerper van meubels en objecten. In 1996 trad hij met een expositie van zijn meubels in architectuurcentrum Aorta te Utrecht als meubelontwerper naar buiten. Filmische thema's vormen de aanleiding voor het ontwerpen en vormgeven van zijn meubelobjecten. In de Kunstkamer worden de

meubelobjecten 'Pink Powder Puff', 'Big Boys Beach Buggy', 'Loc Light Louis' en 'Borrelbus' geëxposeerd. De eerste drie meubelobjecten werden door Poeth ontworpen en uitgevoerd. Het ontwerp van 'Borrelbus' werd uitgevoerd door 'Van der Plas meubel en project B.V.' uit Den Bosch. De meubelobjecten worden in een beperkte oplage op de markt gebracht.

Torens van Breda

Artilabo toont in het kader van de publicatie van het Torenboek haar visie op de torens van Breda. Intensiteit en onconventioneel kleurgebruik kenmerken het werk van deze 'kunststudio' voor verstandelijk gehandicapten.

New Dutch Realist

Drie kunstenaars vertegenwoordigd door Galerie Molenaars representeren de kunstbeweging 'New Dutch Realist'.

Henk van den Berg verwerkt zijn [jeugd]herinneringen tot poëtische schilderijen. Op elk doek is er sprake van een vreedzame setting. Er is altijd rust, warmte en geborgenheid. De contouren worden vervaagd, zoals vormen in de herinnering vervagen. Jona Blom schildert intrigerende realistische werken die toch ingetogen zijn van karakter. Daarbij neemt ze in de regel zichzelf als uitgangspunt. De werken zijn indrukwekkende iconen van onze tijd. Roel van Daal schildert beelden van de stad en de mensen. Zijn schilderijen zijn krachtig door de beslissende en directe manier van schilderen en door de nuchtere weergave van de geselecteerde foto.

Uit de stal van Galerie Molenaars is verder werk getoond van Jasper Hagenaar en Anita Vermeeren. Hagenaar ontleent zijn beeldmotieven aan filmfragmenten en foto's. Daarin zoekt hij naar beelden die passen bij een bepaalde stemming. Wat zijn schilderijen precies betekenen, houdt hij bewust mysterieus. Zoals bij het geëxposeerde Yellow Stone Park, waarbij het in het midden blijft met welk doel de figuur van een rots afspringt.

Anita Vermeeren hanteert klassieke thema's als portret, bloemstilleven en landschap. Zij diept haar directe omgeving schilderkunstig uit. Met een krachtige manier van schilderen weet ze dichterlijke beelden te scheppen. Haar verbeelding van de toren van de Grote Kerk is zo pasteus neergezet dat de verf tijdens de expositie nog nat is.

TOPOLIS september

Wereldkunst

In een groepsexpositie zijn verschillende vertegenwoordigers van wereldkunst aan bod gekomen. In het werk van Raid Houby spelen herinneringen een grote rol. Ze bewaren de ervaringen die een spoor in zijn leven hebben achtergelaten.

Herinneringen aan zijn vroege jeugd in Bagdad, tussen de moskeën versierd met arabesken en kalligrafieën, die zijn bedoeld om het leven te verrijken en het oog en de ziel te verlichten. Veel van zijn kunstwerken zijn geïnspireerd door het verhaal over een vis die op een nacht uit de zee was gesprongen en de maan had opgegeten. De Bosnische cineast en fotograaf Sahin Sisic kreeg grote internationale bekendheid door zijn registraties van het oorlogsgeweld in Sarajevo. Vooral de film *The Planet Sarajevo*, 1992-1994, is een indrukwekkend, zeer persoonlijk, relaas van de gruwelen die zich in deze stad afspeelden. Als jonge fotograaf, raakte hij geïnteresseerd in het leven van zigeuners. Hij bezocht zigeunerdorpen in Macedonië, Servië, Kroatië, Bosnië, Slovenië en in Kosovo. Vaak leefde hij dan enige tijd bij een familie en leerde zo de gemeenschap van binnenuit kennen, die geleidelijk gewend raakte aan de

fotograferende gast. Verder zijn wandobjecten en sculpturen van Jalal Alwan en schilderijen van Behlul çolak geëxposeerd.

Oswald Verhaak

Oswald Verhaak schildert doeken van monumentale afmetingen. Portretten van zijn vader, moeder, zijn vrouw, vrienden en zelfportretten vormen als geheel een sterk persoonlijk getint verhaal. Hij schildert met een groot besef van historie, zowel qua onderwerp als qua stijl. De beelden doemen op uit een donker verleden in gedempte kleuren waar met felle tinten accenten in zijn aangebracht.

Wick Akkermans

Leven en karakter van een mens ligt voor Wick Akkermans besloten in het gezicht. Al jaren is dit voor haar een studieonderwerp. Ze probeert een portret zo intuïtief mogelijk tot stand te brengen, waarbij het spel van licht en donker in de oppervlaktebewerking van de klei en het wezenlijke van de persoon voor haar het belangrijkste is. In de Klonenkast heeft ze zichzelf vermenigvuldigd. Daarnaast zijn twee portretstudies gepresenteerd.

NOC symposium

De kunst in Topolis, die een dwarsdoorsnede maakt van wat Breda in het recente verleden heeft voortgebracht, sluit af met een kunstenaarssymposium op woensdag 11 september, over de stand van zaken in de kunst van dit moment en de richting waarheen de kunst zich verder zal gaan ontwikkelen. De organisatie is in handen van Noise Of Coincidence [NOC].

TOPOLIS torenproject

Topolis is nooit af

Aan Topolis wordt verder gebouwd door een reeks kunstenaars, die zijn doorgedaan met de 'afwerking' van het gebouw. Tussen de torens zijn kunstwerken aangebracht.

Bloedsomloop

De torens zijn allereerst tot een levend orgaan gemaakt, met een heuse bloedsomloop. Marcel Daelmans [BiOP] laat door een constructie van kunststof 'aderen' rode verf stromen naar een nieuw beeld. Hij vangt het materiaal op in een reservoir, om het daarna chirurgisch uit te snijden.

Stem en ogen

Topolis krijgt een stem, door middel van een stadionluidspreker van Roderick Hietbrink, en ogen, in de vorm van 5 nestkastjes, die omgebouwd tot pin-hole camera's hun opnames maken van de hemel boven Breda. Dit is een idee van Gerrie Moll, die wil proberen via de toren dichterbij de lucht te komen, maar ze maakt ook foto's van het gebied rondom Topolis, stadsgezichten en stadslandschappen.

Schaduw van het hert

Aan de buitenkant brengt Denneke Kouters sjablonen aan van drie herten, waarbij de schaduw van het dier een verandering van tijd laat zien. De schaduw van het hert heeft zich omgedraaid, kijkt achterom. Het gewei is gegroeid naar die van een volwassen dier. Het hert, dat een onderwerp is uit de wilde natuur, heeft in het beeld

een verandering gekregen door mensenhandeling. Gecultiveerde natuur, zoals een park door mensen ontworpen is met natuur als hulpmiddel. Kristoffer Zegers verspreid 'soundmorphings' door het park, maar vanwege protesten van omwonenden zijn deze geluidscollages spoedig verstomd.

Vallende engelen

Topolis wil reiken tot aan de hemel. God antwoordt op deze daad van ijdelheid door een engel uit de hemel te laten vallen. De vallende engel, in drievoud, is verstild zichtbaar op een van de torens. Het is een kunstwerk van Simon Kentgens. Tenslotte is er een heuse baby [Lilleham] verwekt door Oeri van Woezik. In de vorm van een reusachtige ballon is een foetus opgeblazen tussen de torens. Na een aanvankelijke miskraam, toen de ballon explodeerde, is het experiment geslaagd. Topolis heeft een nakomeling gekregen en leeft voort.

TOPOLIS grafiekwand

Alle wanden van De Kunstkamer zijn van helder transparante golfplaten. De lange zijde van de ruimte, tevens verbinding naar het dakterras, is echter de enige ruimte die ook licht doorlaat. Om de expositieruimte te 'vergroten' is deze lange zijde gebruikt. Op de wand is door Esther de Vries een perspectieftekening van de bestaande ruimte aangebracht, waardoor de ruimte optisch verdubbelt. De tekening is gezeefdrukt op plexiglas. Deze plexiglasplaten zijn vervolgens in het frame geplaatst waarin de golfplaten zitten. De tekening vormt een tweede virtuele expositieruimte, die eveneens benut is voor korte exposities van de volgende kunstenaars.

Mark Koning heeft een laboratoriumopstelling gemaakt. Uitgangspunt is een mensfiguur die door een andere bewerking steeds een andere verschijningsvorm aanneemt. Het is een zoektocht naar de onmiskenbare invloed die de verschillende figuren op elkaar krijgen, een streven naar het samensmelten van al die verschijningsvormen, terug naar het basisfiguur.

Anouk van Pel brengt Elsje Fiederelsje weer tot leven. Zowel in de expositieruimte als op het balkon komt Elsje terug, ditmaal met een nieuw couplet aan het versje toegevoegd. In de dynamiek van de stad gaat veel rust en ruimte verloren. Een meisje als Elsje groeit op in de welvaart van haar glorieuze stad. Ze is op zoek naar rust. Omdat er zoveel gebeurd om haar heen, weet Elsje soms niet meer waar er nog, of hoe er nog rust te vinden is.

Edmond Steinbosch exposeert in een werk van papier een lofzang op het spel van licht en schaduw. De overvloed aan wolken in Nederland zorgen voor een minder statische belichting van dingen om ons heen. Schaduwen wisselen vaak van intensiteit evenals de plekken waar het licht diep kan doordringen.

Als vierde kunstenaar exposeert Tomoko Baba. Zij beoogt zo veel mogelijk de transparantie van de wand te behouden. Ragfijne blaadjes vormen door een zorgvuldige rangschikking een aanvulling op de reeds aanwezige tekening.

De laatste kunstenaar is Fred Schurinck, die zich vooral kenmerkt door de monumentale vormen die zijn schilderijen aannemen. Hij beperkt zich niet tot het

platte doek maar geeft zijn schilderijen volledig de ruimte door ze op een driedimensionale wijze te construeren.

TOPOLIS X-tra info

Jan Michielsens [1939, Breda] studeerde grafiek aan de Kunstacademie St. Joost in Breda. Daarna volgde hij opleidingen in Parijs, Düsseldorf en Antwerpen. Voordat hij zich aan de schilderkunst ging wijden, oogstte hij als graficus veel succes en waardering. Hij ontving diverse onderscheidingen en eervolle vermeldingen. Zijn schilderijen getuigen van een Bourgondische inslag en tevens van bewondering voor de 17e eeuwse meesters.

Ingrid Dingemans [1955, Breda - 2002, Amsterdam] richtte zich op schilderen en grafiek. Sedert 1981 werkte ze jaarlijks een periode in het Rijkscentrum Frans Masereel te Kasterlee, waar ze zeefdrukken en monotypes maakte.

Couzijn van Leeuwen [1959, Hoevelaken] woont en werkt in Amersfoort en Breda. Deze zomer is Couzijn van Leeuwen als gastconservator verbonden aan de 'Zonnehof' Centrum voor moderne kunst te Amersfoort. Als samensteller van de tentoonstelling "In Optima Forma" en vanaf 1 juli werkzaam op de bovenverdieping aan de omvangrijke installatie 'Het kartonnen kabinet': kartonnen ruimtes geïnspireerd op de werkwijze van vijf vooraanstaande kunstenaars.

Janus Nuiten [1929, Prinsenbeek] studeerde aan de academies in Tilburg, Breda en het Nationaal Hoger Instituut Antwerpen. Hij woonde en werkte in Antwerpen, jarenlang in Breda en Uden. Thans woont hij in Leiden.

Ties Poeth [1957, Tegelen] is internationaal bekend als animatiefilmer. Zijn werk kenmerkt zich door eigenzinnigheid en een aversie tegen stereotypen, clichés en trends. Hij debuteerde in 1982 met de film 'Tranquillizer'. Tussen 1982 en 1987 realiseerde hij acht films. Met zijn negende film 'Mission Ville', uit 1989, brak hij internationaal door. De film werd op 30 festivals gedraaid en onder meer in het Centre Pompidou te Parijs. Met de films 'Mission Ville', 'Joelfeest', 'Loc Light Louis' en 'Music for an Owl' won hij internationale filmprizen. De film 'Loc Light Louis', over de constructie van het gelijknamige meubel, werd geselecteerd voor 50 internationale filmfestivals. "Music for an Owl", een getekende film over de restauratie van de Grote Kerk in Breda, ontving de 'Holland Film Award' voor de meest vertoonde Nederlandse film op buitenlandse filmfestivals in 2000. Het 'Holland Animation Film Festival' organiseerde in 1996 een retrospectief van zijn werk.

Oswald Verhaak [1955, Tilburg] studeerde aan de academie te Tilburg. Hij is nog maar zelden met zijn werk naar buiten getreden. Al jarenlang werkt hij aan een sterk persoonlijk getint oeuvre dat hij op een goed moment als geheel wil presenteren.

Wick Akkermans [1951, Breda] maakt klassieke portretten en installaties. Ze studeerde onlangs af aan de Academie voor Beeldende Kunsten IKO te Hoogstraten in het vak Beeldhouwen.

Artilabo wordt gerund door verstandelijk gehandicapten en hun begeleiders. Ze hebben een cadeaushop, een galerie, kunstuitleen, een atelier, een zeefdrukkerij en

een lijstenmakerij in de Catharinastraat te Breda. In het atelier worden mensen begeleid in het vervaardigen van beeldend werk. Dagelijks zijn zij bezig met tekenen en schilderen. Uiteindelijk wordt geselecteerd en zo ontstaat een collectie voor de kunsttieleen en -verkoop.

Galerie Tom Molenaars aan de Ginnekenweg 79 is een van de oudste nog bestaande kunstgaleries van Breda, gespecialiseerd in figuratieve schilderkunst. Het werk van New Dutch Realist kenmerkt zich door een haast fotografische weergave van het onderwerp.

TOPOLIS & sponsors

De Heksenbal

De Heksenbal Antiek & In-Lijsten bestaat dit jaar 25 jaar. Begonnen in 1977 in de Bredase binnenstad met de in- en verkoop van antiek en sinds 1986 in 't Ginneken. De zaak van Paul Verberk voert een ruim aanbod van 19e eeuwse meubelen en kleingood en een bescheiden kunstcollectie van olieverven, aquarel en grafiek uit de 19e en 20e eeuw. De Kunstkamer is door de Heksenbal aangekleed met een eikenhouten vitrinekast, waarin de ceramiek van Johanna Schweitzer is tentoongesteld, een mahoniehouten partnerdesk van Engelse makelij uit omstreeks 1900 en een bijpassende beukenhouten stoel met gouden patina en bekleed met Italiaanse rode velours, als rustpunt in het midden van de kamer.

Zitzatgezeten

Zitzatgezeten is gespecialiseerd in design zitmeubilair. De stoelen worden verkocht in de zaak te Gilze, waar ook tafels, kasten en verlichting te verkrijgen zijn. Eigenaar Ad van Dongen bezit de grootste privécollectie 20e eeuwse design stoelen van Nederland. Uit deze verzameling zijn in de kunstkamer steeds wisselende exemplaren getoond, van ontwerpers en producenten als: Huub Kortekaas, Thonet, Wegner, Aldo Rossi, Pastoe, Gijs Bakker en Gispen.

De Stadscollectie is de verzameling moderne kunst van de gemeente Breda. Sedert 1988 worden jaarlijks werken van Bredase kunstenaars uitgeselecteerd door een speciale kunstcommissie en aangekocht voor de Stadscollectie.

De Codexcollectie is de kunstverzameling van het Amphia ziekenhuis te Breda. Doorgaans alleen te bezichtigen door patienten en hun bezoekers, wilde het ziekenhuis tijdens Breda 750 de collectie onder de aandacht van een breder publiek brengen.

Met dank aan:

Lex van Buijtenen, Ad van Rosmalen, Esther de Vries, Ria Bolink, Jan Hoppen, Machiel de Bruin, Paul van den Heuvel, Jan Willem de Poorter, Repro Tiggelman, Ad Beekers & Michiel Stevens [Winters Bouwbedrijf], Vervoersbedrijf Nuijtermans, Hoogwerker Convoi, Jan Kleinstra [Sikkens], Paul van Heteren [plastic buizen], NVM Kring Breda. Amphia ziekenhuis [Codexcollectie], Rob Dijkstra. Stadscollectie Gemeente Breda, Petra van der Elst, klimvereniging Cocon, KMA sportinstructeurs en Theaterdinersalon De Avenue.

Suppoosten Kunstkamer:

Yvonne Adank, Emily van Berckel, Christan van Bergen, Mayke Dekker, Henny en Anny Erkelens, Cis Heerkens, Els Hendriks, Elly Hoed, Henk Mannaert, Johanna Tolenaars van Groesen, Janine Ubels, Yvonne van der Graaf, Jaenny van der Groen, Ien van der Kroon-Verheggen, Lies en Tosca Xhaflaire

Colofon

Uitgave: Stichting Breda 750

Vormgeving: Lilian Joosen

Redactie: Ron Dirven

Fotografie: Frans-Jan Fortunati

Druk: Drukkerij Salsedo